

לקדושת תורה שבעל פה. והוא על דרך מה שדרשו (תנייה יד.) שמלה לך דברים שבני אדם מתכנסין לשמלה וכו'. וכן אחר כך מה שנאמר ובביתו אין לחם ואין שמלה שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא. והיינו דלחם, היינו מקרא על דרך מה שנאמר לבן לחמו בלחמי גומא דאורייתא דבכתב (וח"א רע"א ב.) ושמלה, היינו משנה וגמרא. ורש"י פירש שבני אדם מתכנסין נתבאין שלא ישאלו לחם כו' ובישעיה פירש"י עשיר אתה בתורה ומחורות היא בידך לשמלה. והוא על דרך מה שאמר (ספרי תצא) ופרשו השמלה יחורו הדברים לשמלה וכפי זה בגמרא (מכובות מ.) ואחר כך על פסוק ובביתו אין לחם ואין שמלה פירש"י אין בידי לא טעם משנה ולא טעם אגדה. ובפירש"י (שבת קיט.) על מה שאמר שבני אדם מתכנסין בהם לשמלה פירש כששואלין אותם טעמי תורה הללו עושין עצמן כמילימין את דבריהן מפני שאינן יודעים להשיב. והיינו טעמי תורה שאמר (פסחים קיט.) המגלה דברים שכיהם עתיק זימון ומאי נינהו טעמי תורה וזה מוכנה בשם שמלה. וכן מצינו (סנהדרין קב.) בשלמה חדשה מה שלמה וחדשה אין בה שום דופי אף תורתו וכו'. דבר אחר שלמה חדשה שהידישו דברים שלא שמעה און מעולם. והיינו דתורה שבעל פה היא לבוש מלכות תורה שבעל פה והוא מעין מה שאמר (נבאשית רבה פ' ג.) שנתעסק בה הקב"ה לשלמה והבהיך זו וזו מסוף העולם ועד סופו כו'. עומה אור שלמות. והיינו אור וראשון שנגנו לעמלי תורה שבעל פה (כמו שאמר מדרש תנחומא נח ג.) והוה שדקדק הכתוב ושמת שמלותיך השמלה המיוחדת לה לבוש של הנשמה המיוחדת לשרשה. ובאסתר דכתיב ותלבש אסתר מלכות ודרשו (מגילה יד.) שלבשתה רוח הקודש. וכן בורה הקודש (וח"א קס"ב) מלכות דא רוח דקדושה כו' ואתלבשא ביה אסתר עיין שם, והיינו מלכות פה תורה שבעל

פה. וכן דרשו בורה הקודש (שם) מה שנאמר ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות על רוח הקודש שדרשו מלפני המלך מלך מלכי המלכים הקב"ה על פי מה שאמר במדרש (אסתר"י) כל מקום שנאמר המלך סתם ממש קודש וחול. והוה שנאמר בלבוש מלכות רוח הקודש שהתורה שבעל פה זוכין על ידי בחינת רוח הקודש כמו שכתב הרמב"ן (נבא מדר"י) שעל זה אמרו חכם עדיף מנביא. ותכלת, היינו ריאה כמו שאמר בורה הקודש (שם קע"א) וכמו שנאמר וריאתם אותו וגו'. וחרו גדרש מלשון חור כמו אהבה. (מגילה יב.) מילת לבנת. זה רומז על אהבה. והיינו בחינת יעקב ויוסף בחינת יוסף שאמר את האלהים אני ירא ובחינת יעקב רחמי ונקרא רחמן שבאבות כמו שאמר (נבאשית רבה פ' עח) ותכלת ולבן דינא ורחמי כמו שאמר בורה הקודש (שם). ואחר כך כתיב ועשרת וזה גדרלה ואיתה בורה הקודש (שם) דא עשרת דשריאת על רישיון דצדיקיא כו'. כד קבילו ישראל אורייתא כגומא דא הוה לקון עד רחבו וכו'. והיינו הכתרים שזכו בשעת מתן תורה כמו שאמר בגמרא (שבת פה.) והוה שנאמר ותכריך בויז וארגמן. והוא על פי מה שאמר (מדרש רבה פ' טו וש"ס) על הכתרים דמתן תורה אחי חוגרו ויינו ואחר גותן עטרה בראשו. והיינו דכותר נעשה היה תגורה שהוה נגד תפילין של יד. והב' כתרים הם כנגד תכמה ובינה. והוה עטרה כנגד תכמה ותכריך כנגד בינה. תכריך חוגרה כענין חוגרו ויינו. וחשב שנים תכריך בויז וארגמן על דרך מה שנאמר, כי תבוא תכמה בלבך ודעת לגפושך ינעם שבחיבור תכמה ובינה מוחא ולבא שזכנס תכמה שבמוח לבחינת בינה לבא זוכין לבחינת הדעת שהוה פנימית הכתר כידוע. וכשזכה לב' כתרים שכנגד תכמה ובינה זכה גם לבחינת הדעת ולכן נחשב עטרה וזה ותכריך בויז וארגמן. והם הכתרים שזכו ישראל במתן תורה.

רבה וסא"ר שם) במה אתה מקדשו במאכל ובמשחה ובכסות נקיה. והמאכל ומשחה הוא בג' סעודות שבת והנשמה תורה זוכין בערב שבת בכניסתו כמו שאמר בגמרא (ביצה טו.) ובורר הקודש תרומה וכלו מתעטרין בנשמותיהן חדתין כדון שירותא דצלותא וכו'. והיינו בתחלת קבלת שבת והוה זוכין על ידי הכסות נקיה. ואיתה שבת קיג סע"א) ובכרתו שלא יהא מלבושך של שבת מלבושך של חול וכי הא דרבי יוחנן קרי למאניה מכבודותי. ובשאלות ונראשית הגירסא למאניה דלביש בשבתא. והיינו דבגדי שבת כמו בגדי כהונה וכמו שאמר (מדרש רבה במדבר פ' ו') לבש בגדי כהונה גדולה כו'. בגדי שבת היו וכו'. ובבגדי כהונה כתיב לכבוד ולתפארת וכן נקראין בגדי קודש. ובגדי כהונה מפורש שמכניסין קדושה לכוון וכמו שאמר (סנהדרין פג.) בומן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם. וכן בגדי שבת מכניסין קדושה לישראל, והיינו דברי תורה כידוע מהוה הקודש דתכמה קודש אקרי. והיינו כבוד וכמו שאמר (חילין קלג.) כל השונה וכו'. כן גותן לכסיל כבוד ואין כבוד אלא תורה וכו'. והיינו תורה שבעל פה שעל זה עיקר הלימוד לתלמיד דתורה שבכתב כרוכה ומנות כל הרצא יבא וילמוד (כמו שאמר קידושין טו.). והוה שנקרא מאניה דלביש בשבתא מאני מכבודותי שזוכין על ידיהם לקדושת תורה שבעל פה שהיא בחינת כבוד ועל כן גדרש מדכתיב ובכרתו. וכן דרשו (שבת ט"ז) ושמת שמלותיך אלו בגדים של שבת. ודקדקו מלשון שמלותיך דמשמע המיוחדת לה וזה לא שייך על בגדי חול שאין מיוחד להם שרי קודש שקנאם היו של אחר וגם זכל למכרם. גם למה לא כתיב בגדים נאים ועל כן דרשו על בגדים של שבת שהם מיוחדים להאדם. וכמו שאמרנו שזוכין על ידם

ו' ואמר ר' חנינא מיעסף וקאי אפניא דמעלי שבתא כו' יבא לביש ואיה מעלי שבת כו'. והוא כמו שאמרנו ומדרש